



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Р1 424/2020**  
**15.10.2020. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Џебо Пеђа, адвокат из ..., против туженог „FULL PROTECT“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Игор Павловић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о сукобу надлежности између Првог основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 15.10.2020. године, донео је

**Р Е Ш Е Њ Е**

За поступање у овом предмету стварно и месно је надлежан Први основни суд у Београду.

**О б р а з л о ж е њ е**

Тужилац је дана 07.02.2019. године поднео тужбу Првом основном суду у Београду ради исплате зарада за период август 2016. године – март 2017. године.

Решењем П1 296/2019 од 12.04.2019. године Први основни суд у Београду огласио се стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе предмета је доставио Привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду. Ово решење је потврђено у жалбеном поступку од стране Вишег суда у Београду.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност, па је уз допис П 4456/20 од 23.09.2020. године предмет доставио Врховном касационом суду, ради решавања насталог сукоба надлежности.

Решавајући негативни сукоб стварне надлежности, на основу овлашћења из члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08 ... 65/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Први основни суд у Београду.

Према стању у спису, решењем Привредног суда у Београду Рео 31/16 од 25.11.2016. године покренут је стечајни поступак над стечајним дужником „Full protect“ д.о.о. Београд, потврђено је усвајање унапред припремљеног плана реорганизације од 14.03.2016. године и обустављен је стечајни поступак над стечајним дужником, овде туженим. Овим планом обухваћена су потраживања зарада запослених до 29.02.2016. године. Тужилац је поднео тужбу против туженог ради исплате дуга на име неисплаћених зарада за период од 01.09.2016. године до 31.03.2017. године.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08... 88/18), прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд, а према ставу 3. истог члана, основни суд у првом степену, између осталог, суди у споровима поводом заснивања, постојања и престанка радног односа, о правима, обавезама и одговорностима из радног односа и о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом.

Према одредби члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства, док је ставом 1. тачка 4. истог члана одређено да привредни суд у првом степену суди, између осталог, у споровима поводом реорганизације, као и судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

Закон о стечају („Службени гласник РС“, бр. 104/09...83/14) прописује услове и начин покретања и вођења стечаја над правним лицима. Према члану 1. стечај у смислу овог закона се спроводи банкротством или реорганизацијом. Под банкротством се подразумева намирење поверилаца продајом целокупне имовине стечајног дужника, односно стечајног дужника као правног лица, а под реорганизацијом се подразумева намирење поверилаца према усвојеном плану реорганизације и то редефинисањем дужничко-поверилачких односа, статусним променама дужника или на други начин који је предвиђен планом реорганизације. Према одредби члана 160. став 3. Закона о стечају, ако се унапред припремљени план реорганизације на рочишту усвоји, стечајни судија доноси решење којим се истовремено отвара стечајни поступак, потврђује усвајање унапред припремљеног плана реорганизације и обуставља стечајни поступак.

Полазећи од наведених одредаба закона, моментом доношења решења којим се поступак стечаја обуставља због потврђивања усвајања унапред припремљеног плана реорганизације, стечајни поступак се обуставља у целисти, а у односу на правно лице (ранијег стечајног дужника) престају све правне последице отварања и вођења стечајног поступка.

Како се у конкретном случају не ради о спору насталом у току и поводом стечајног поступка, нити о спору поводом стечајне реорганизације, јер у овој парници тужилац остварује потраживање из радног односа настало након усвајања плана, то нема законских претпоставки за заснивање надлежности привредног суда. Наведено стога што нема атракције надлежности у корист привредног суда по члану 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова у спору ради наплате потраживања насталог након обуставе стечајног поступка због усвајања плана реорганизације.

Следи да је за суђење у овом предмету надлежан основни суд у смислу одредбе члана 22. став 3. Закона о уређењу судова и то Први основни суд у Београду, сходно седишту туженог.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци ове одлуке.

**Председник већа - судија  
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић